

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

24. De acedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

98 Pars I. Meditatio XXIV.

quare si ita Deus disponit, ut alii excellent, excelli animi est gratum id habere. Proinde non ut Iosue feremus ægrè, quòd alii prophetent: sed cum Moysè dicemus: *Quis eribuat, omnis populus prophetet?* Nec invidiâ tangemur, ut discipuli Ioannis, quòd Iesus baptizaret, & ad eum fieret concursus: sed respondebimus cum Ioanne: *Qui habet sponsam, sponsus est; amicus autè Sponsi gaudet propter vocem Sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est, illū oportet crescere, me autem minui.* Deinde, si gaudeam de bono proximi, facio illud meum; & demereor Deum, ut me pluribus augeat. Si doleo de illius malo, Deus viciscim me à propriis expediet. Præterea sic agendo referam fructus charitatis; *Qui sunt pax, & gaudium in Spiritu Sancto:* Et imitabor statum Beatorum, ubi singuli sua conditione contenti per unionem charitatis communicant in bonis omnium; tanquam de propriis exultando, gratiasque agendo. Itaque *amulemur omnes in bono*, contendentes ad summam virtutem, non studio vincendi, sed Deo placendi quàm maximè.

MEDITATIO XXIV.

De Acedia.

PUNCTUM PRIMUM.

Acediâ
pecca-
tur.

ACedia est tristitia inordinata & tædium acutum studiosorum laudabilem. In quo peccatur variè. 1. Peccatum nimius timor difficultatum, quæ virtutem comitantur, unde tædium.

dium. 2. Pusillanimitas, unde etiam occultantur talenta, nec exeruntur. 3. Languor in exequendis obligationibus, cum repugnantia, & ex necessitate magis, quam voluntate, & ob fines viles. 4. Inconstantia in bonis actionibus, vel variando ex tædio, vel non perducendo ad exitum. 5. Diffidentia superandi difficultates, usque ad desperationem. 6. Aversio à spiritualibus viris, quod nobis non sapiant spiritualia, vel quod ab eis moneri sit odiosum. 7. Otiositas & somnolentia, maximè in spiritualibus. 8. Evagatio per varia ad levandum tædium, vel laxando frænum cogitationibus quibuscunque, vel solvendo linguam, cæterosque sensus in omnia obvia, vel etiam de loco in locum obeundo, ut nullibi nulla in re consistere valeat. 9. Ex tota hac hominis habitudine sive dispositione oriuntur innumerabiles culpæ omissionis, & negligentiae infinitæ in omnibus actionibus debitis.

PUNCTUM II.

Damna Acediæ. Est valde periculosa, & Damna. proclivis ad lapsum, arcet consolationes divinas, dat locum tentationibus dæmonis. *Qui assumptis secum pluribus nequioribus, occupat domum illam, tanquam vacantem. Multam quippe malitiam docuit otiositas, & de tali dicitur: Per agrum hominis pigri transivi, & ecce totum repleverant urtica, & operuerant superficiem ejus spine & maceria lapidum destructa erat. Horrida nimirum fit anima & pervia viatoribus, hoc est,*

4. e. 28. dæmonib⁹. *Qui propter frigus arare noluit, mendicabit æstate, & non dabitur illi. Qui seclat in otium, replebitur egestate.* 2. Quin iusti ipsi ab acedia patiuntur damna. Nam *Meledictus homo, qui facit opus Domini fraudulentè, sive negligenter, & tepidi revomuntur à Domino, & onus Christi suave, fit ipsis grave Pigrum dejicit timor: Remittit studium, metu difficultatis. Et desideria occidunt pigrum, quia vult & non vult.* 3. Sicque augitur sine fructu. 3. Sed & in altera vita, *Qui talentum domini sui defodit, ejicitur in tenebras exteriores:* Sicut & Iudæi ignavi exclusi sunt à terra promissionis, duobus exceptis impigris, qui ad pergendum cæteros, hortati fuerant.

PUNCTUM III.

Bona & fructus **F**RUCTUS ex victoria acedia. 1. Fit labor levis & fructuosus, qui aliqui gravis, & inutilis est acedioso, & talibus dicetur: *Iugum meum suave est, & onus meum leve.* Et hi una hora promerentur, quantum alii *Toto die portantes pondus diei & æstus:* quia cum fervore laborant. 2. Singulariter placet Deo, quòd ei alacriter serviatur. *Hilarem datorem diligit Deus;* Sicut ipse impertit hilariter hominibus, quæcunque donat, & talium petitiones & desideria cordis exaudit: quin prægustare facit lætitiã, qua in cælo Sancti obsequuntur Deo. O Deus! *Redde mihi lætitiã salutaris tui, & Spiritu principali confirma me.* Fac, ut quemadmodum tu *Exultasti, ut gigas ad currendam viam longè difficillimam:*

mam:ita & ego. *Viam mandatorum tuorum curre, cum dilatasti cor meum.*

MEDITATIO XXV.

Super Decalogi Præcepta.

Habetur Zachariæ Cap. 5. *Ego video volumē Visio. Volans, longitudo ejus viginti cubitorum, & Zach. 50 altitudo ejus decem cubitorū. Et dixit ad me, Hæc³ est maledictio, quæ egredietur super faciem omnis terræ, quia omnis fur, sicut ibi scriptū est judicabitur, & omnis juratus ex hoc similiter judicabitur: Educam illud (scilicet volumen) dicit Dominus & veniet ad domum furis, & ad domum jurantis in nomine meo mendaciter, & commorabitur in medio domus ejus, & consumet eam, & lingua ejus, ut lapides ejus. Hactenus visio. Tale quid in meditatione hac ob oculos ponemus, librum, ex quo peccata mea contra Dei præcepta consignata sunt, simulque supplicia eis debita, quem jam super me advenientem intuebor ad perdendum me cum omnibus.*

Præcepta considerari possunt dupliciter: & qua continent, quod est de necessitate salutis, & qua, quod est perfectionis: vel secundum id, quod ad litteram verant, aut præcipiunt, & secundum spiritualem sensum: atque hic etiam in ipsis meditationibus indicatur.

Sensus
præceptorum.